

ΟΜΙΛΙΑ ΚΕ 240907

Φίλες και φίλοι,

Θα ήθελα, όσα κι αν πούμε στη συνέχεια, να έχουμε κάτι υπόψη μας. Στο πίσω μέρος του μυαλού μας.

Πόσα περάσαμε τον τελευταίο ένα χρόνο.

Δια πυρός και σιδήρου.

Κι όμως είμαστε όλοι εμείς σε αυτήν την αίθουσα.

Δεν περιμένω να συμφωνήσουμε στα πάντα.

Ας συμφωνήσουμε όμως ότι υπάρχει κάτι που μας ενώνει και γι' αυτό φτάσαμε μαζί ως εδώ.

Η σημερινή Κεντρική Επιτροπή είναι ένα κρίσιμο σταυροδρόμι για την προοδευτική δημοκρατική παράταξη της χώρας.

Έχουμε δύο επιλογές:

Η πρώτη, να χαράξουμε έναν οδικό χάρτη για το μέλλον με σκοπό την όσο το δυνατόν γρηγορότερη λύτρωση της χώρας από την πιο ανάλγητη κυβέρνηση που γνώρισε αυτός ο τόπος.

Η δεύτερη, να συνεχίσουμε μια στείρα εσωκομματική αντιπαράθεση, η οποία όχι μόνο δεν αφορά τον ελληνικό λαό, αλλά τον απωθεί.

Και πληγώνει τη βάση μας, τους ανθρώπους που αγωνιούν χωρίς κανένα προσωπικό συμφέρον, κανένα αξίωμα, καμία καρέκλα.

Θέλω να πιστεύω ότι όλες και όλοι επιδιώκουμε το πρώτο, κι όχι να γίνουμε ο χρήσιμος ηλίθιος της κυβέρνησης Μητσοτάκη, η οποία όσο εμείς ασχολούμαστε εμμονικά με τα εσωκομματικά μας, καταστρέφει την πατρίδα μας.

Θα μιλήσω αναλυτικά το ερχόμενο Σάββατο στη ΔΕΘ. Με πλήρη

κριτική προς την κυβέρνηση αλλά και με στέρεες δικές μας προτάσεις ως προς κάθε πεδίο κριτικής.

Επιγραμματικά, αναφέρω μόνο σημεία της σημερινής δυστοπίας Μητσοτάκη που βιώνουμε:

-Στις καταστροφικές πυρκαγιές που κατέκαψαν τη μισή Αττική, είδαμε ένα κράτος να τελεί υπό διάλυση, και αυτοχειροκροτούμενη την κυβέρνηση να τα ρίχνει πάλι όλα στην ατομική ευθύνη.

-Στη Μαγνησία, το οικοσύστημα τελεί υπό καταστροφή, με ένα πρωτοφανές μπάχαλο στον συντονισμό των αρμόδιων αρχών. Πάλι, καμία ανάληψη ευθύνης.

-Μέσα στο καλοκαίρι, η Τουρκία προχώρησε σε έμπρακτη αμφισβήτηση των ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και της νομίμως οριοθετημένης ΑΟΖ με την Αίγυπτο, αναπτύσσοντας πέντε πολεμικά πλοία έξω από τα χωρικά ύδατα της Κάσου, επικαλούμενη το παράνομο και άκυρο τουρκολιβυκό Μνημόνιο. Αυτά είναι τα “ήρεμα νερά” Μητσοτάκη στο Αιγαίο...

-Όσο για τη στεριά... ο Πρωθυπουργός κυκλοφορεί πλέον μόνο με παρουσία ΜΑΤ, για να αποφύγει τους πολίτες.

Η Ελλάδα μαστίζεται από μια τριπλή πλέον κρίση: Οικονομική, θεσμική και κοινωνική.

Την οικονομική κρίση, τη βιώνουν καθημερινά οι Έλληνες πολίτες, μόνοι απέναντι στην πρωτόγνωρη ακρίβεια.

Το δημόσιο χρέος είναι το υψηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ελλάδα είναι τελευταία στον δείκτη καθαρής επενδυτικής θέσης

και προτελευταία στην αγοραστική δύναμη στην Ε.Ε., μετά τη Βουλγαρία.

Θεσμική κρίση:

Μία πρωτοφανής παράλυση.

Σειρά διεθνών οργανισμών ψέγουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη για τον εξευτελισμό των θεσμών στην Ελλάδα: Για το κράτος δικαίου, για την Ελευθερία των ΜΜΕ, για τη διαφθορά και την αδιαφάνεια, για τις πολιτικές και κοινωνικές ελευθερίες.

Στοιχεία της μακράς λίστας:

-Η συνεχιζόμενη προσπάθεια συγκάλυψης του σκανδάλου των, ενορχηστρωμένων από το Μέγαρο Μαξίμου, υποκλοπών.

-Η απόπειρα συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών.

-Η κομματική άλωση θεσμών όπως η Πολιτική Προστασία, η Αστυνομία και η Πυροσβεστική.

Κι όλα αυτά βέβαια οδηγούν στην τρίτη πτυχή, την κοινωνική κρίση.

Η παρακμή που βιώνουμε έχει ως επακόλουθο την παραίτηση του ελληνικού λαού από τα όνειρά του για μια καλύτερη ζωή, στο όνομα της επιβίωσης.

Η αποχή από τις εκλογές ή η εκδικητική ψήφος στην ακροδεξιά είναι το πολιτικό αποτέλεσμα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ καταρρέει, υπό το βάρος της διαφθοράς, της αλαζονείας και των ψεμάτων που η ίδια γέννησε.

Λένε πώς κανείς δεν μπορεί να κοροϊδεύει πολλούς για πολύ καιρό, όμως ο Κυριάκος Μητσοτάκης όντως κοροϊδεψε πολύ περισσότερους από ό,τι θα έπρεπε, για πολύ περισσότερο χρόνο

από όσο θα έπρεπε.

Για δύο λόγους:

1ον: Λόγω της πρωτοφανούς στα χρονικά μιντιακής και προπαγανδιστικής μηχανής στήριξης.

2ον: Λόγω του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ φοβήθηκε.

Είναι καιρός να το παραδεχτούμε, φίλες και φίλοι.

Ο ΣΥΡΙΖΑ φοβήθηκε το 2023 να πει: Ναι, θέλω να κυβερνήσω. Ναι, θέλω να εφαρμόσω αυτοδύναμα το δικό μου πρόγραμμα.

Αυτά τα δύο «ναι» που δεν είπαμε τότε, πρέπει να τα πούμε με θάρρος, στο όνομα των προοδευτικών Ελλήνων στις επόμενες εθνικές εκλογές.

Απέναντι στον πρωθυπουργό που γελάει στα καμένα, απέναντι στον Υπουργό διάλυσης της Υγείας που λέει τους ήρωες «κάφρους και ανθρωπάκια», απέναντι στον άεργο Χατζηδάκη που δηλώνει ότι «η ακρίβεια είναι σαν τη γρίπη, θα κάνει τον κύκλο της» - απέναντι σε όλους αυτούς και τόσους άλλους καιροσκόπους, κάποιος πρέπει να σταθεί και να πει: Έχετε ξεφύγει, έχετε αλλοτριωθεί ως το κόκκαλο, ΦΥΓΕΤΕ.

Και αυτός ο κάποιος δεν μπορεί να είναι η παρέλαση σημιτικής διαπλοκής που είδαμε στο Ζάππειο στην εκδήλωση για την 3η του Σεπτέμβρη. Ούτε μια νεφελώδης δήθεν κεντροαριστερά στην οποία θα πάνε κάποιοι από αυτούς, με όλους τους Αποστάτες που ο λαός τους έστειλε σπίτι τους - και ελπίζω ότι όλοι εδώ μέσα έχουμε την πολιτική ευφυΐα να μη θέλουμε να είμαστε ανάμεσά τους.

Ενώ όμως εμείς, η αξιωματική αντιπολίτευση, σύσσωμη, θα έπρεπε να φωνάζουμε σήμερα στη Νέα Δημοκρατία «φύγετε», κάποιοι φωνάζουν στον Πρόεδρό τους «φύγε».

Είναι η στιγμή να αντικρίσουμε τις μεγάλες αλήθειες σήμερα.

Ζούμε ως κόμμα αυτό που έχει πει ο Αντόνιο Γκράμσι: Το παλιό έχει πεθάνει και το νέο αργεί να γεννηθεί.

Και το παλιό θα κάνει ό,τι κάνει πάντα: θα αρνείται ότι ξεπεράστηκε από τα

πράγματα και θα ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ το νέο να γεννηθεί.
Δεν το κατηγορώ. Είναι η φύση του παλιού αυτή.
Όμως και η φύση του νέου είναι να γεννιέται. Με οδύνη, με κόπο, αλλά να γεννιέται.

Αυτή η μάχη του παλιού με το καινούργιο είναι πάντα αναπόφευκτο να γίνει.

Ομολογώ ότι δεν το είχα καταλάβει από την πρώτη στιγμή.
Αν εξαιρέσει κανείς την Ομπρέλα, που είχε κάνει τεράστια ζημιά στο κόμμα μας, ήθελα όλες και όλοι να πάμε μαζί.
Έδωσα αξιώματα και θέσεις προς όλες τις πλευρές. Έκανα πολύωρες συναντήσεις. Και ξανά. Και ξανά.
Ζήτησα από όλες και όλους να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο, ίσοι προς ίσους.

Αν δει κανείς την Ιστορία από απόσταση, ήταν ανέφικτο.
Διότι, φίλες και φίλοι, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έγινε ενιαίο κόμμα ποτέ.
Θα πρέπει να κάνουμε, δυστυχώς, αυτήν την παραδοχή.

Ως τέκνο της ανάγκης, όπως έλεγε συχνά ο Αλέξης Τσίπρας, ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να προσαρμοστεί στις αιφνίδιες συνθήκες του 2012. Στην εκλογική του γιγάντωση μέσα σε μία μέρα.

Για να κερδίζει το μπόνους του εκλογικού νόμου, έπρεπε ο Συνασπισμός να γίνει ενιαίο κόμμα.

Όμως αυτό που καταργήθηκε τυπικά, δεν έπαψε ποτέ να υπάρχει ουσιαστικά.

Οι συνιστώσες έγιναν ομάδες, φράξιες, φρουρές.

Ο Αλέξης Τσίπρας, που ήταν μέσα στην πολιτική από τα μαθητικά και φοιτητικά του χρόνια, ήξερε να ισορροπεί ανάμεσα σε αυτές τις φατρίες.

Κι όμως, τελικά, ακόμα και αυτόν τον έμπειρο πολιτικό, αυτές οι φατρίες τον ανάγκασαν να παραιτηθεί.

Αφού πρώτα τον αποδομούσαν καθημερινά στα κανάλια. Τότε ήταν ο Φίλης και ο Τσακαλώτος. Σήμερα απλά έχουν αλλάξει τα ονόματα.

Και αυτές οι φατρίες είναι που τον εμπόδισαν να αλλάξει το κόμμα, ενώ κατάφερε να αλλάξει πολλά στη χώρα.

Για ποια «ενότητα» μιλάμε λοιπόν; Γι' αυτήν που «έφαγε» τον ιδρυτή του ΣΥΡΙΖΑ και δύο φορές εκλεγμένο πρωθυπουργό;

Ή γι' αυτήν που θέλει να φάει Πρόεδρο εκλεγμένο με 56%, 11 μήνες μετά την εκλογή του;

Και βαφτίζομαι διχαστικός ενώ παρέλαβα διχασμό;

Και από ποιους βαφτίζομαι έτσι; Από εκείνους που έχουν πιάσει στασίδι στα κανάλια της Διαπλοκής και τρώνε καθημερινά τις σάρκες του ΣΥΡΙΖΑ στο όνομα της «ενότητας» του ΣΥΡΙΖΑ;

Η ενότητα απαιτεί ενότητα στην ψυχή, ενότητα στην καθαρότητα των προθέσεων, ενότητα στη συντροφικότητα.

Και αυτή είναι η μόνη μου επιδίωξη, η μόνη μου μεγάλη μάχη: Μία νέα ενότητα.

Να μπει τέλος στα οικόπεδα και οικοπεδάκια που δεν χτίζουν τίποτα παρά μόνο τα αυθαίρετα ΕΓΩ των ιδιοκτητών τους.

Στη θέση των ομάδων και των ομαδαρχών, να μπει ο ΣΥΡΙΖΑ των μελών, των φίλων, των πολιτών, της βάσης.

Όποτε πάω να φύγω μπροστά, όποτε πάω να σκεφτώ μια ριζική αλλαγή, βρίσκομαι εγκλωβισμένος σε ένα σύστημα το οποίο έχει φτιαχτεί ακριβώς για να μην μπορεί να αλλάξει τίποτα.

Γιατί όλα ήταν αποτέλεσμα ισορροπιών προκειμένου καμία ομάδα και υποομάδα να μη μείνει δυσαρεστημένη.

Ας μη λειτουργεί τίποτα, δεν πειράζει! Αρκεί να είναι όλοι ικανοποιημένοι!

Αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ κατέρρευσε, φίλες και φίλοι, το 2023.

Αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ πήγε από το 32% στο 18%.

Ο ΣΥΡΙΖΑ της ακινησίας.

Οι ψηφοφόροι είχαν πει στον Αλέξη Τσίπρα το 2019: «Άλλαξέ τα όλα». Δεν μπόρεσε.

Οι ψηφοφόροι λένε σε εμένα, τώρα: «Άλλαξέ τα όλα».

Η απάντηση είναι:

Προσπαθώ κόντρα σε μία αδυσώπητη κομματική γραφειοκρατία.

Φίλες και φίλοι,
Ο ΣΥΡΙΖΑ ή αλλάζει ή βουλιάζει.

Το αποτέλεσμα δεν είναι προεξοφλημένο. Ας μη χαιρείται κανείς για μια βέβαιη επικράτηση της Αλλαγής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ελεύθερος να αποφασίσει την αργή, βασανιστική βύθισή του. Πολλά κόμματα μέσα στον χρόνο έχουν επιλέξει την ίδια τύχη. Πολλά κόμματα έχουν γίνει σκιές του εαυτού τους και έχουν εξαφανιστεί από το πολιτικό στερέωμα.

Το μόνο που μπορώ να δεσμευτώ είναι το εξής: Θα προσπαθήσω με όλες μου τις δυνάμεις για να νικήσει το νέο. Για να γεννηθεί το καινούργιο. Δε θέλω όμως να κοροϊδέψω κανέναν: ο αγώνας είναι και δύσκολος και άνιστος.

Το ξέφωτο για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι το καταστατικό συνέδριο. Γι' αυτό κάποιои θα κάνουν τα πάντα για να μη φτάσουμε εκεί.
Για να μην αλλάξει τίποτα.

Φίλες και φίλοι,

Ποιο είναι το «ΙΧ κόμμα» για το οποίο μιλούν όσοι δε θέλουν να αλλάξει τίποτα;
Από πότε Ι.Χ. είναι να παραδίδεις το κόμμα στη βάση του;
Να λες: ΕΣΕΙΣ είστε η δύναμη.

Επιτρέψτε μου να σας παρουσιάσω μερικές από τις προτάσεις μου για τις καταστατικές αλλαγές.

Διευκρινίζοντας ότι αναμένω τις απόψεις όλων. Δεν διεκδικώ το αλάθητο. Η σύνθεση απόψεων είναι η δύναμή μας παντού - και στο θέμα του καταστατικού.

Και επιτέλους ας καταλάβουν όλοι οι δημοσιογράφοι και οι αναλυτές: δεν φοβάμαι να αλλάξω την άποψή μου. Ένας ηγέτης καταθέτει ιδέες και υιοθετεί ακόμα καλύτερες ιδέες από τις δικές του, χωρίς τον φόβο να φανεί «ηττημένος». Μόνο έτσι νικάμε όλοι μαζί.

Και μην επιτρέπετε να σας μπερδέψουν.

Άλλο πράγμα είναι το σοβαρό κόμμα, και άλλο το αρχηγικό κόμμα.

Στο πλαίσιο αυτό λοιπόν, καλούμαστε να λάβουμε γενναίες αποφάσεις για το μέλλον του κόμματος.

Θέλουμε ένα σύγχρονο αριστερό και μοντέρνο κόμμα, το οποίο να είναι ελκυστικό στους νέους ανθρώπους;

Ένα κόμμα το οποίο θα τιμά και θα σέβεται τις ιστορικές του καταβολές, καταφέροντας ταυτόχρονα να προσαρμόζεται στις αλλαγές του τρόπου ζωής και συλλογικής δράσης των πολιτών;

Ένα κόμμα που θα χρησιμοποιεί τις νέες τεχνολογίες για να φέρει κοντά τους φίλους και τα μέλη του από κάθε γωνιά του κόσμου;

Με οργανώσεις μελών οι οποίες θα είναι ανοικτές στην κοινωνία, για μέλη και φίλους, έτσι ώστε να αφουγκράζονται τον παλμό της καθημερινότητας;

Ένα δομικό πρόβλημα που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ από τη δημιουργία του, ήταν η αδυναμία του να αποκτήσει ρίζες στην τοπική αυτοδιοίκηση, ειδικά στην επαρχία, όπως και στους χώρους εργασίας, στον φοιτητικό κόσμο, στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό θα πρέπει να αντιμετωπισθεί άμεσα, προκειμένου να μπολιάσουμε την παράταξη με νέες ιδέες και να εκπληρώσουμε επί της ουσίας την αποστολή μας για μια μεγάλη δημοκρατική παράταξη με τον λαό στο επίκεντρο.

Γι' αυτόν λοιπόν τον λόγο πρότεινα την ενδυνάμωση των Περιφερειακών Επιτροπών, οι οποίες θα εκλέγονται από τα μέλη του κόμματος ανά Διοικητική Περιφερειακή Ενότητα. Θα αποτελούν τα μάτια και τα αυτιά μας σε κάθε Περιφέρεια.

Θα χαρτογραφούν τα προβλήματα και τις προκλήσεις, που θα εισηγούνται νέες ιδέες, έτσι ώστε το πρόγραμμά μας στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές να απαντά στις μεγάλες ανάγκες κάθε Περιφέρειας της χώρας μας.

Αλλά και του Απόδημου Ελληνισμού. Γι' αυτό και θα δημιουργηθούν και Περιφερειακές Επιτροπές της Διασποράς ανά Ήπειρο, προκειμένου να μπορέσουμε να αγκαλιάσουμε αποτελεσματικά την Ομογένεια, να ακούσουμε τα προβλήματά της και να σχεδιάσουμε μαζί της το μέλλον. Γιατί εμείς θέλουμε να δώσουμε πραγματική φωνή και δύναμη σε όλους τους Έλληνες του εξωτερικού.

Παράλληλα, προκειμένου να τονώσουμε την συμμετοχή των μελών μας και να εγγυηθούμε τις δημοκρατικές διαδικασίες, εισηγούμαι την Ψηφιακή Διαβούλευση Μελών, στην οποία θα περιλαμβάνεται η διαβούλευση των θέσεων και του προγράμματος του κόμματος, τα εσωτερικά δημοψηφίσματα και η ψηφιακή συμμετοχή στις προκριματικές εκλογές του κόμματος. Και προκειμένου να αξιοποιηθεί το ταλέντο, η γνώση, η εμπειρία και η κρίση κάθε μέλους μας που ανιδιοτελώς θέλει να συνεισφέρει.

Με τις παραπάνω αλλαγές, ο βασικός μας στόχος είναι να περιορίσουμε την γραφειοκρατία, να απλοποιήσουμε την δομή του κόμματος και να εφαρμόσουμε την άμεση δημοκρατία με δημοκρατικές διαδικασίες, συμμετοχικότητα και συμπεριληπτικότητα.

Όσον αφορά τα κεντρικά όργανα του κόμματος, εισηγούμαι την αναβάθμιση της Κεντρικής Επιτροπής με 201 μέλη, εκ των οποίων 5% θα προέρχεται από τη Νεολαία, 5% από Απόδημους και 15% από τους βουλευτές και ευρωβουλευτές.

Θα συνεδριάζει 4 φορές τον χρόνο συν όποτε κριθεί απαραίτητο, θα επεξεργάζεται, μεταξύ άλλων, τις προτάσεις των Περιφερειακών Επιτροπών και θα εκπονεί στρατηγική και προγραμματισμό δράσης του κόμματος.

Η Κεντρική Επιτροπή θα είναι και η αρμόδια για την εκλογή του νέου σχήματος γραμματέων, το οποίο θα περιγράψω τώρα. Τάσσομαι υπέρ της

δημιουργίας ενός σχήματος Γενικού Γραμματέα, πλαισιωμένου από Γραμματέα Οικονομικών & Διοικητικών Ζητημάτων, Γραμματέα Οργανωτικού & Διεύρυνσης, Γραμματέα αρμόδιου για την εκπόνηση Κυβερνητικού Προγράμματος και Γραμματέα αρμόδιου για την Κοινωνική Δράση, όπως ακριβώς αποφασίστηκε και από την Επιτροπή Καταστατικού.

Το σχήμα αυτό προτείνω να συνοδεύεται και από μια Εκτελεστική Επιτροπή, η οποία θα αποτελείται από το Προεδρείο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, μαζί με τον Γενικό Γραμματέα και τους 4 άλλους Γραμματείς, τον Γραμματέα της Νεολαίας και τον Εκπρόσωπο Τύπου του κόμματος.

Κύρια αποστολή της Εκτελεστικής Επιτροπής θα είναι η υλοποίηση των αποφάσεων της Κεντρικής Επιτροπής, η επίλυση καθημερινών ζητημάτων και ο καλύτερος δυνατός συντονισμός των πόρων και των δυνάμεων του κόμματος.

Δεν μπορεί να συνεχίσουμε με ένα αποτυχημένο εκ των πραγμάτων σχήμα, όπου μια πολυπληθής Πολιτική Γραμματεία υποκαθιστά και ακυρώνει διαρκώς τις αρμοδιότητες της Κεντρικής Επιτροπής.

Η διαβούλευση και οι κεντρικές πολιτικές αποφάσεις είναι αρμοδιότητα της Κεντρικής Επιτροπής και η υλοποίηση και η καθημερινή λειτουργία του κόμματος θα είναι το αντικείμενο της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Τέλος, θέλω να παραθέσω και τις σκέψεις μου για την εκλογή του Προέδρου και τους βουλευτές. Όσον αφορά την εκλογή Προέδρου, αυτή πρέπει να γίνεται με καθολική ψηφοφορία από την βάση του κόμματος, δηλαδή τα μέλη ΚΑΙ τους φίλους.

Ο Πρόεδρος θα προτείνει στην Κεντρική Επιτροπή τον Γενικό Γραμματέα, τον Αναπληρωτή του και τους γραμματείς που ανέφερα πριν, και η Κεντρική Επιτροπή θα ψηφίζει επί των προτάσεων αυτών.

Παράλληλα, ο Πρόεδρος θα είναι και εκείνος ο οποίος θα ορίζει τον Γενικό Οικονομικό Διευθυντή και τον Εκπρόσωπο Τύπου του Κόμματος.

Να τονίσω επίσης, ειδικά για τους βουλευτές και τους ευρωβουλευτές, ότι εισηγούμαι την υποχρέωση του κάθε υποψηφίου να είναι μέλος του κόμματος. Κατεβαίνεις με τη σημαία του ΣΥΡΙΖΑ. Η έδρα ανήκει στον ΣΥΡΙΖΑ. Και εσύ πρέπει να είσαι υπερήφανος να είσαι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ.

Να ξεκαθαρίσω για τις Οργανώσεις Μελών. Εισηγούμαι σήμερα να δημιουργηθούν ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΟΜ. Να έχουν ανώτατο όριο 250 μελών. Να είναι ομάδα πυρός στη βάση, στην κοινωνία, στα αστικά τετράγωνα στα οποία γειτονεύουν.

Δεν είναι ανάγκη να έχουν όλες οι ΟΜ γραφεία, λόγω κόστους - ο ψηφιακός κόσμος όμως καλύπτει τέτοιου είδους ζητήματα. Οι ΟΜ πρέπει να έχουν δυνατότητα αυτο-οργάνωσης. Γείωσης στην καθημερινότητα. Να χτυπάνε πόρτες και να μοιράζουν τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Θεωρώ πολύ σημαντικό να ξεριζώσουμε νοοτροπίες παραγοντισμού και κλειστών μικροκομματικών στεγανών. Και γι' αυτό, και από την εμπειρία που είχα στις περιοδείες μου, θέλω να καταθέσω μία πρόταση που παρακαλώ να μπει σε ψηφοφορία.

Προτείνω να καταργηθούν τοπικές φράξιες που στοίχισαν εκλογικά στον ΣΥΡΙΖΑ, όχι φραστικά, αλλά πρακτικά, με έναν απλούστατο τρόπο. Όλα τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής να εκλέγονται από κάθε Περιφερειακή Ενότητα αναλογικά με τον πληθυσμό της. Και θα φέρω ως παράδειγμα την Αττική.

Είναι ποτέ δυνατόν ένα μέλος που θέλει να προσφέρει, να ελπίζει στην εκλογή του σε μια ενιαία απέραντη Περιφέρεια τεσσάρων εκατομμυρίων κατοίκων;

Πως είναι δυνατόν κάποιος από το Πέραμα να εκλεγεί αν δεν ανήκει σε φράξια που μοιράζει χαρτάκια;

Προτείνω λοιπόν άλλους συντρόφους να εκλέγει η Ανατολική Αττική,

άλλους ο Βόρειος Τομέας, άλλος ο Δυτικός Τομέας κλπ, κι όποιος ή όποια θέλει να εκλεγεί στην Κεντρική Επιτροπή, να εκλέγεται μόνο από την Περιφερειακή *Ενότητα* όπου ανήκει.

Κάτι άλλο που εισηγούμαι για ψηφοφορία σήμερα.

Από την Επιτροπή Καταστατικού πέρασε ότι μέσα στα καθήκοντα του Προέδρου θα είναι και η εισήγηση του Προέδρου, στα όργανα, για το 25% των υποψηφίων βουλευτών και των Ευρωβουλευτών.

Προσωπικά, δεν το χρειάζομαι. Και ακόμα πιο ουσιαστικά, πιστεύω ότι δημιουργεί υποψηφίους δύο ταχυτήτων.

Προτείνω λοιπόν *όλοι* οι βουλευτές και ευρωβουλευτές να είναι επιλογές των μελών. 100% η δύναμη στη βάση για την επιλογή των υποψηφίων.

Και να πρέπει να περάσουν από την ίδια κρίση της βάσης *όλοι* οι υπάρχοντες βουλευτές και ευρωβουλευτές: καμία εξαίρεση, κανένας *ex officio*. Τα ψηφοδέλτια να ανήκουν στα μέλη και τους φίλους μας πλήρως. Απλά και δημοκρατικά.

Η εμπειρία του Ευρωψηφοδελτίου έδειξε πόσο ώριμα είναι τα μέλη μας.

Ο Πρόεδρος κρατάει για τον εαυτό του μόνο την κατάρτιση του ψηφοδελτίου Επικρατείας. Και προτείνω 1/3 των υποψηφίων του Επικρατείας να προέρχεται από τη Νεολαία μας, με δική της προκριματική διαδικασία.

Και ένα τελευταία που πρότεινα, για το οποίο είμαι ιδιαίτερα περήφανος και ευχαριστώ την Επιτροπή Καταστατικού που το αποδέχτηκε.

Συμμετοχική Δημοκρατία στην πράξη:

Με τις υπογραφές του 15% των μελών και με σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Επιτροπής, θα *δεσμεύεται* η Κοινοβουλευτική Ομάδα να καταθέτει

τη Πρόταση Νόμου που θέλουν τα μέλη. Κοινοβουλευτική συμμετοχή κατευθείαν στα μέλη. Μια καινοτομία για την πολιτική ζωή του τόπου.

Συμπερασματικά:

-Ψηφιακό κόμμα

-Πιο ευέλικτα όργανα

- Υβριδικές εκλογές σε όλα τα επίπεδα για μέγιστη συμμετοχή

-Άνοιγμα στους φίλους, εκτός από τα μέλη

-Επιλογή όλων των υποψηφίων βουλευτών και ευρωβουλευτών από τη βάση

- Είσοδος της συμμετοχικής δημοκρατίας στο Κοινοβούλιο

Αν αυτό είναι κόμμα Ι.Χ., τότε τι είναι Δ.Χ.;

Τι είναι άνοιγμα στην κοινωνία, στους πολίτες αν όχι ακριβώς αυτό;

Αυτή είναι μία εσωκομματική επανάσταση που απλώνει το χέρι στη βάση και την ανεβάζει στο πρώτο σκαλί του βάρους.

Αλήθεια, ποιοι φοβούνται τη βάση;

Ποιοι φοβούνται το γεγονός ότι η βάση φέρνει το νέο (όπως το έφερε και στο Ευρωψηφοδέλτιο);

Ποιοι φοβούνται ότι αν έρθει το νέο, τότε μπροστά του θα φαίνονται παμπάλαιοι;

Φίλες και φίλοι,

Το έχω πει από την πρώτη στιγμή. Δεν είμαι επαγγελματίας πολιτικός. Γι' αυτό και τράβηξα το χαλί. Ο επαγγελματίας πολιτικός θα έκρυβε τα πράγματα κάτω από το χαλί.

«Δεν είμαι επαγγελματίας πολιτικός» σημαίνει επίσης ότι δεν μιλάω μόνο γι' αυτά που με συμφέρουν. Μιλάω και για τα δύσκολα και λέω την αλήθεια για όλα.

Μιλάω και για αυτά για τα οποία ενδεχομένως έχετε απορίες ή αμφιβολίες.

Πάμε λοιπόν να ξεκαθαρίσουμε σχέσεις, φιλολογίες και παραφιλολογίες:

-Αλέξης Τσίπρας:

Είναι ο άνθρωπος που με έβαλε στην πολιτική (το έχω πει χαρακτηριστικά: «με φύτεψε»), δεν θα είχα πολιτευτεί διαφορετικά.

Τιμώ την κυβέρνησή του.

Παρέλαβε χρεοκοπημένη χώρα με άδεια ταμεία και παρέδωσε χώρα όρθια στα πόδια της με ρύθμιση χρέους και γεμάτα ταμεία.

Τρεις επιμέρους διαφωνίες: Το πρώτο εξάμηνο, ο νόμος Κατρούγκαλου, το ύψος του μαξιλαριού. Θέλω να είμαι έντιμος και ειλικρινής.

Η παρέμβασή του συνέδριο με αιφνιδίασε - ο σεβασμός μου θα παραμένει πάντα. Γι' αυτό και ευθέως έχω πει κάτι το οποίο λίγοι θα έλεγαν: Αλέξη, έλα και ανάλαβε. Αν δεν θέλεις να αναλάβεις, στήριξε τον εκλεγμένο πρόεδρο.

Το ότι δεν έκανε κάτι από τα δύο είναι δική του επιλογή και τη σέβομαι.

Μόνο θα επισημάνω ότι συνηθίζεται οι πρώην πρόεδροι να στηρίζουν δημόσια τους διαδόχους τους, ακόμη και σε περιπτώσεις που τους χώριζαν ολόκληρα πολιτικά τζάκια.

-Μαύρο χρήμα:

Ήρθα εγώ να σας μάθω πώς λειτουργούν τα πολιτικά πράγματα στην Ελλάδα και κάποιοι εξεγέρθηκαν;

Καλά, εγώ πρόλαβα να τα δω σε λίγους μήνες, εκείνοι που πολιτεύονται τόσα χρόνια δεν τα ξέρουν;

Πώς η ΝΔ που χρωστάει μισό δισ. ευρώ έκανε την ακριβότερη προεκλογική καμπάνια στην Ευρώπη; Η απάντηση είναι: Μαύρο χρήμα.

Κι επειδή αυτός είναι ο μόνος τρόπος να επιβιώσει ένα χρεοκοπημένο κόμμα με μισή χρηματοδότηση χωρίς αλλαγές, ξεκαθάρισα: Μαύρο χρήμα εγώ ποτέ.

Μίλησα για το τι γίνεται στο υπόλοιπο πολιτικό σύστημα. Και αν η Νέα Δημοκρατία θίγεται, να φανερώσει τη ρύθμιση χρέους της, τις πιστωτικές κάρτες που πληρώνουν τις διαφημίσεις της στο Facebook και φυσικά να

φανερώνουν τη συμβουλευτική εταιρεία που πλήρωνε τον κ. Γκρήνμπερκ. Να παρουσιάσουν τα εμβάσματα. Ξεκάθαρα και με θάρρος.

Συνεχίζω: Κομματικά ΜΜΕ

Όταν με 8 εκατ. κρατική χρηματοδότηση μιλούσατε για κλείσιμο της Αυγής και κάποιοι επιστράτευαν τον Δημήτρη Μάρη, πώς τα ΜΜΕ που δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν με τη διπλάσια χρηματοδότηση, θα μπορούσαν να λειτουργήσουν τώρα με τη μισή, χωρίς ριζικές αλλαγές;

Και να εκφράσω μία ειλικρινή απορία:

Τι κάνατε τα χρόνια πριν εκλεγώ για την εφαρμογή της απόφασης του 2022 για τα κομματικά ΜΜΕ;

Ακούστε:

Τον μουτζούρη των αποφάσεων που δεν πήραν τα όργανα για χρόνια - λόγω της αρχής «όλα κάτω από το χαλί, να μην αλλάξει τίποτα», δεν θα μου τον φορτώσει κανείς.

Παύλος Πολάκης:

Πολιτικός αρχηγός στην Ελλάδα σημαίνει όταν κάνεις ένα λάθος, να *επιμένεις* σε αυτό.

Προσωπικά, αυτό το σπάω.

Ο Παύλος επέδειξε μία μη αποδεκτή συμπεριφορά για βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως θα μπορούσε να του έχει γίνει σύσταση.

Παρασύρθηκα από ένα θεατρικό παιχνίδι. Και όταν αυτό αποδείχθηκε, η δική μου ηθική επέβαλε τη διόρθωση του λάθους.

Προτίμησα να τα έχω καλά με τον εαυτό μου, κι ας ήξερα ότι θα δω πρωτοσέλιδα «ο Κασσελάκης υποτάχθηκε στον Πολάκη».

Ο Παύλος άλλωστε βρισκόταν ήδη σε άλλη τροχιά, είχε ήδη πάρει τις αποφάσεις του και το γνώριζα.

Όμως εγώ έπρεπε να κάνω αυτό που επέβαλλε η συνείδησή μου, και η

συνείδησή μου επέβαλλε την επιστροφή του στην Κ.Ο..

Παράλληλα, πρέπει να τονίσω ότι δεν εκβιάζομαι από κανέναν ούτε ως προς το περιεχόμενο ούτε ως προς τον χρόνο των αποφάσεών μου. Η υπόθεση Λινού ήθελε έρευνα, και όταν ολοκληρώθηκε η έρευνα έλαβα τις αποφάσεις μου δίκαια.

-Τα τrol του διαδικτύου

Θυμάστε τις κατηγορίες προς τον Αλέξη Τσίπρα για «trol του ΣΥΡΙΖΑ;». Αυτές ενστερνίζονται κάποιοι σήμερα.

Για να το ξεκαθαρίσω:

Δεν παρέλαβα τrol του διαδικτύου. Δεν είχε ο ΣΥΡΙΖΑ τrol.

Και, φυσικά, συνεχίζει να μην έχει τrol.

Με τα οικονομικά του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αστείο να μιλάει κανείς για πληρωμένα τrol.

Αλλά δείτε και το εξής: Επειδή πολλοί ανώνυμοι λογαριασμοί που αρχικά με υποστήριζαν τώρα είναι οι πιο σκληροί μου πολέμιοι στο διαδίκτυο, τι να συνέβη; Τάχα τους απέλυσα εγώ και τους προσλάβατε εσείς; Ελπίζω να καταλαβαίνετε το γελοίο του πράγματος. Δυστυχώς στη ζωή υπάρχουν πράγματα που δεν ελέγχουμε. Και σκληρότητα, και χυδαιότητα ακόμη.

Όσο με αφορά, θα είμαι πάντα απέναντι στη χυδαιότητα. Το είδατε όταν στοχοποιήθηκαν και η Κατερίνα, και η Δώρα, και ο Σωκράτης. Και δε με νοιάζει η επιλεκτική σιγή όταν εγώ δέχομαι χυδαίες ομοφοβικές επιθέσεις.

Με νοιάζει ότι εγώ έχω κάνει το σωστό.

-Lifestyle.

Ερχόμενος εδώ από μία χώρα με τελείως διαφορετική κουλτούρα, είχα τελείως διαφορετικά βιώματα για την έκθεση στα Media. Υπέπεσα στην υπερέκθεση με την αγνότητα της διαφάνειας. Και το πλήρωσα.

Προσπαθώ μετά τις ευρωεκλογές να διαφυλάξω κάθε πτυχή της προσωπικής μου ζωής.

Αν κάποιος επιθυμούν να μου προσάψουν μία φωτογραφία, ένα μενού, μία λίστα γάμου που διέρρευσε παρά τη θέλησή μου, ας αντιληφθούν ότι δεν τους χωρίζει τίποτα από την Ομάδα Αλήθειας της ΝΔ.

Επειδή όμως ο Παύλος έκανε μία ανάρτηση που μιλούσε για lifestyle μασκαριλίκια, οφείλω να πω δυο λόγια.

Φίλε Παύλο, ανεβάζεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης φωτογραφίες με την οικογένειά σου, τα ψαρέματά σου, τη στολή σου συνεχώς. Και καλά κάνεις, είναι επιλογή σου.

Πού αρχίζει όμως και πού τελειώνει το lifestyle;

Μήπως τάχα αυτό δεν είναι lifestyle επειδή είναι «της αντρικής σχολής»;

Εγώ, φίλε Παύλο, είμαι ο ίδιος και δεν ντρέπομαι να κυκλοφορήσω και κάτω από τα 300 μέτρα υψόμετρο και πάνω από αυτά. Δεν επιλέγω κατά περίπτωση. Γιατί δεν είναι «προσωπική επιλογή» όπως έγραψες. Είναι η ζωή μου.

Και αριστερά σημαίνει να γιορτάζεις τη μοναδικότητα του καθενός και με αυτόν τον τρόπο να φέρνεις ισότητα στην κοινωνία.

Ας καταλήξουν λοιπόν τι είναι αυτό που τους ενοχλεί; Είναι το δήθεν lifestyle; Ή είναι ο νέος, ο ξένος, το αμερικανάκι, ο gay, αυτός που δε μας μοιάζει, αυτός που δεν έχει περγαμηνές αριστεροσύνης, αυτός που εργάστηκε στην Goldman Sachs;

-Και περνάω βάσει αυτού στο επόμενο: Ο «δεξιός» Κασσελάκης

Την Αριστερά, φίλες και φίλοι, δεν τη χαρίζω σε κανέναν. Λυπάμαι. Γιατί τον προορισμό προς την αλληλεγγύη και τον άνθρωπο, που άλλοι τον έχουν από καταγωγή, οικογενειακές καταβολές, διαβάσματα κλπ, εγώ τον βρήκα περνώντας μία μεγάλη διαδρομή από την άλλη όχθη ως εδώ. Ζώντας από μέσα και απορρίπτοντας για επιλογή ζωής τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες ανάμεσα στη φτώχεια και τον πλούτο.

Δεν χαρίζω λοιπόν σε κανέναν αυτό που αποτελεί προσωπική μου κατάκτηση.

Και να σταματήσει αυτή η σπέκουλα.

Τα σκουριασμένα αριστερόμετρα που έδιωξαν προοδευτικό κόσμο ο οποίος ήθελε να έρθει και «έφαγε πόρτα», να τα κρατήσουν στο σπίτι τους. Face control στον ΣΥΡΙΖΑ τέλος.

Κι αυτή τη στιγμή -από τη στάση μας στην Παλαιστίνη μέχρι τον πόλεμό μας με την Τράπεζα Αττικής- ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ πιο αριστερός στην πράξη, στην ουσία, από τις εποχές του Τσακαλώτου και του Κατρούγκαλου.

-Tiktok και social media

Όταν ο Κυριάκος Μητσοτάκης κατάφερε μέσω tiktok να κερδίσει τους εξοργισμένους νέους των Τεμπών μέσα σε δύο μήνες, όλοι θαύμαζαν το επίτευμα.

Όταν στις Ευρωεκλογές καταφέραμε να κερδίσουμε την πρωτιά ΚΑΙ στην ηλικιακή ομάδα 17-24 ΚΑΙ στο 25-34 (χαμένες και οι δύο το 2023!), έγινα «Πρόεδρος του tiktok».

Τους προκαλώ να μπουν στον λογαριασμό μου. Τα social media τα χρησιμοποίησα μόνο με πολιτικό περιεχόμενο. Και με φανερά θετικά αποτελέσματα.

Όταν στις ΗΠΑ και σε όλο τον δυτικό κόσμο σχεδιάζουν ολόκληρες προεκλογικές καμπάνιες βασισμένες στο tiktok, κάποιοι θέλουν τον ΣΥΡΙΖΑ στον περασμένο αιώνα.

Λες και έχουμε και 3-4 δικά μας κανάλια, και 5-6 δικές μας εφημερίδες να μας στηρίζουν, κι έχουμε πολλές επιλογές!

Ας ανοίξουν τα μάτια διότι η εποχή έχει τις δικές της ταχύτητες και τα δικά της μέσα - και προσωπικά δεν πρόκειται αυτά τα μέσα να τα εκχωρήσω στον αντίπαλο.

Σοβαρότητα, ναι.

Περισσότερη σοβαρότητα, ναι.

Φοβικότητα, μακριά από εμένα.

-Η παρουσία μας στα ΜΜΕ:

Αλήθεια, κάνουμε ό,τι μπορούμε για να απαλλάξουμε τους συμπολίτες μας από τον εφιάλτη του καθεστώτος Μητσοτάκη;

Πώς βγαίνουμε στη δημόσια σφαίρα;

Επικοινωνούμε στα ΜΜΕ τις προτάσεις που έχουμε καταθέσει για σειρά ζητημάτων, όπως η φορολογική μεταρρύθμιση, η πολιτική προστασία, η στέγαση, η Υγεία, η μεταρρύθμιση στην Αστυνομία;

Όλες αυτές είναι προτάσεις κατατεθειμένες δημόσια.

Εσείς τις ακούτε όσο θα θέλατε από τα στελέχη μας στα τηλεοπτικά κανάλια;

Γιατί, προσωπικά, ακούω τηλεμαραθώνιους εναντίον μου σε εχθρικά μιντιακά συγκροτήματα.

Μακάρι τουλάχιστον κάθε φορά που εμφανιζόταν στα κανάλια κάποιο στέλεχος για να πει πόσο ανίκανος είμαι, να συγκεντρώνονταν χρήματα για κοινωφελή σκοπό, όπως στους άλλους τηλεμαραθώνιους...

Αλήθεια, έχουν αναρωτηθεί κάποιοι γιατί τους καλούν καθημερινά εκείνα τα κανάλια που μισούν τον ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί αγαπούν αυτούς τόσο πολύ και όχι κάποια άλλα στελέχη;

Θα θυμίσω τη φράση: «Πες μου ποιος σε παινεύει για να σου πω τι λάθη έκανες».

-Διαγραφές.

Ακούστε τι λέει στέλεχος της ΝΔ:

«Να φύγει τώρα ο Κυριάκος Μητσοτάκης χωρίς εκλογές»

«Η επιτροπή δεοντολογίας της ΝΔ είναι φράξια του Μητσοτάκη»

«Καλώ την επιτροπή δεοντολογίας της ΝΔ να ελέγξει τον Μητσοτάκη»

«Δεν έχει συνειδητοποιήσει ο Πρωθυπουργός ότι δεν είναι σελέμπριτι, να παραιτηθεί»

«Ο Μητσοτάκης είναι πολιτικά ανεπαρκής»

«Ο Μητσοτάκης είναι γκαφατζής και ανεπαρκής»

«Αδιέξοδο για τη ΝΔ είναι ο Μητσοτάκης».

Καταλαβαίνω ότι όλοι σας αναρωτιέστε ποιο στέλεχος της ΝΔ να είναι

αυτό, πότε τα είπε αυτά για τον Πρόεδρο της ΝΔ, και πόσες ώρες μετά διεγράφη από τη ΝΔ.

Μόνο που δεν είναι στέλεχος της ΝΔ αλλά του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο που δεν τα είπε για τον Πρόεδρο της ΝΔ αλλά του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο που δεν τα είπε για κάποιες ώρες αλλά τα λέει επί μήνες, και όμως ακόμα είναι στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ!

Είναι, λένε κάποιοι, κριτική αυτό! Τότε γιατί δεν την ανέχονται όταν γίνεται στα πρόσωπά τους από απλούς πολίτες; Τι ανεκτικότητα a la carte είναι αυτή;

Η αλήθεια είναι ότι το καταστατικό του ΣΥΡΙΖΑ κατασκευάστηκε ακριβώς για να μην μπορεί να διαγραφεί ακόμη και ο μεγαλύτερος υβριστής, όσο κακό κι αν κάνει στο κόμμα του.

Είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών ανάμεσα σε φράξιες. Μία ισορροπία του τρόμου.

Κι αυτό θα αλλάξει.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα γίνει κανονικό κόμμα.

Τα στελέχη που λειτουργούν εναντίον του κόμματός τους, οι νέοι Τσακαλώτοι και Κατρούγκαλοι, θα πάψουν να τρώνε τις σάρκες του ΣΥΡΙΖΑ.

-Το όνομα

Σας είπα και νωρίτερα, σας το είπα και πριν ακόμα εκλεγώ Πρόεδρος: αλάθητο δεν έχω. Πρότεινα ένα όνομα. Παρακολουθώ την κοινωνία και την αφουγκράζομαι καθημερινά. Δεν άρεσε το όνομα.

Δεν έχω κανέναν εγωισμό να επιμείνω.

Ας τεθεί λοιπόν το όνομα και το λογότυπο σε διαβούλευση, και ας αποφασιστεί στο Συνέδριο.

Ο Πρόεδρος δεν είναι πάνω από το Συνέδριο. Το Συνέδριο είναι και θα είναι πάντα το ανώτατο όργανο του κόμματος.

Φίλες και φίλοι,

Υπάρχει μία σκανδάλη που τραβήχτηκε νωρίς.
Και αυτή ήταν η ανάρτηση του Αλέξη Τσίπρα στο Συνέδριο: Ζήτησε νέες εκλογές.

Σήκωσα το γάντι - περισσότερο από σεβασμό στην επιθυμία του, τότε.
Βρέθηκε υποψήφια. Για μία μέρα.
Μετά έκανε πίσω.

Με καλοπιστία νόμιζα ότι κρίση ήταν και πέρασε.
Δυστυχώς, το μόνο που συνέβη ήταν μία ανακωχή 40 ημερών,
προκειμένου να πάμε στις ευρωεκλογές χωρίς κάποιιοι να κατηγορηθούν
ως υπονομευτές (αν και υπήρχαν προβεβλημένες εξαιρέσεις ακόμα και
τότε).

Προεκλογική περίοδος, με τρία χαρακτηριστικά:

- Την έλλειψη πόρων μέχρι και για να τυπώσουμε ψηφοδέλτια.
- Τη λευκή απεργία μίας σειράς στελεχών.
- Την υπόγεια λειτουργία κάποιων ΟΜ που έφτασαν μέχρι και να μοιράζουν ψηφοδέλτια της Νέας Αριστεράς. Δικές μας ΟΜ!

Παρόλα αυτά, με πολύ αγώνα, με συστράτευση όλων, με τα νέα παιδιά του ευρωψηφοδελτίου που επέλεξαν τα μέλη μας, καταφέραμε μέσα σε δύο μήνες να φύγουμε από το μονοψήφιο των δημοσκοπήσεων και να πάρουμε 15%.

Τότε μου είχε φανεί μικρό ποσοστό. Τώρα που ξέρω τι παιζόταν από πίσω, μου φαίνεται ένας μικρός άθλος.

Άθλος δικός σας.

Άθλος μιας αγωνιστικότητας, η οποία ξεκινάει από κάτω προς τα πάνω.

Η εκχειρία τελείωσε την επομένη των Ευρωεκλογών.

Δεν είχαν το μονοψήφιο που ήλπιζαν να μου χρεώσουν. Ήττα Νο1.

Δεν είχαν την τρίτη θέση που ήθελαν να μου χρεώσουν. Ήττα Νο2.

Είχαν όμως ένα 18% που έγινε 15% - έστω με τις διασπάσεις των ψηφοδελτίων «Νέα Αριστερά» και «Κόσμος». Που αν κάποιος τις προσθέσει, ξεπερνάμε το ποσοστό των εθνικών εκλογών του 2023.

Όμως οι αποφάσεις ήταν προειλημμένες.
Ξεκίνησε το μεγάλο ξέσκισμα της σάρκας.
Από τότε μοιράζουν μεταξύ τους τα κανάλια: Πού θα πάω εγώ σήμερα να διαλύσω τον ΣΥΡΙΖΑ, πού θα πας εσύ αύριο!

Ας μην έχουμε μυστικά μεταξύ μας - εγώ ποτέ δεν είχα.
Κάποιοι τις τελευταίες εβδομάδες μετρούσαν καθημερινά κουκιά για να τους βγει η πρόταση μομφής.
Κι όταν είδαν ότι δεν τους βγαίνει, άλλαξαν σενάριο και είπαν: «να οδηγήσει ο ίδιος ο Πρόεδρος το κόμμα σε εκλογές».

Κι έχουν τις φυλλάδες της Διαπλοκής μαζί τους, να γράφουν: Φοβάται ο Κασσελάκης να πάει σε εκλογές!

Να μιλήσουμε ρεαλιστικά;

1ον:

Θα ήμουν ευτυχής και λυτρωμένος, αν πήγαινα αύριο σε εκλογές. Γιατί δεν έχω κανέναν άλλον και δεν είχα ποτέ κανέναν άλλον: Μόνο τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ.

Μιλούν κάποιοι για την καρέκλα: «Αυτός που έλεγε βρείτε μου αντίπαλο και πάμε, τώρα δεν ξεκολλάει από την καρέκλα του», λένε.

Κι είναι, αλήθεια, τόσο τραγική η ειρωνεία να λέγονται αυτά.
-Σε ένα κόμμα στο οποίο όποιος φεύγει, παίρνει την καρέκλα του μαζί.
-Σε ένα κόμμα στο οποίο όποιος αρνείται κάθε αλλαγή, το κάνει χαϊδεύοντας την καρέκλα του.

Λοιπόν, ας μην κρίνουν εξ' ιδίων τα αλλότρια.

Δεν την έχω ανάγκη την καρέκλα.

Όχι μόνο επειδή είχα επαγγελματική και προσωπική ζωή και πριν από την

καρέκλα αυτή, και θα έχω και μετά από αυτή.
Αλλά και επειδή ελάχιστα κάθησα στην καρέκλα έναν ολόκληρο χρόνο.
Στον δρόμο ήμουν.
Από νομό σε νομό.
Από πόλη σε πόλη.
Από χωριό σε χωριό.
Στις λάσπες και στα αποκαΐδια.
Χθες, κάποιιοι στα κανάλια να με τρώνε. Χθες, εγώ πάλι στη Θεσσαλία,
όπου οι άνθρωποι μετρούν ακόμα τις πληγές τους, ένα χρόνο μετά τον
Ντάνιελ.

Και να σας εκμυστηρευτώ και κάτι; Δεν είναι και άνετη για μένα η καρέκλα
του Προέδρου. Δεν μπορώ καν να ακουμπήσω την πλάτη μου από τα
μαχαίρια.

2ο σημείο:

Έμαθα νωρίς αυτό που κάποιοι ίσως δεν έμαθαν τόσα χρόνια στην
πολιτική: να «διαβάζω» τι θέλει ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ.
Και ξέρετε τι λέει ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ; Δύο πράγματα λέει: Αφενός
«έχουμε πρόεδρο». Και αφετέρου: «Κουράσατε».
Αυτό μας λένε, δεν το ακούτε;

Και στο «κουράσατε» ο κόσμος εκφράζει τη συνολική απογοήτευσή του
προς εμάς.

Δεν διακρίνει εσένα από εμένα.

Δεν διακρίνει θύτες και θύματα, «καλούς» και «κακούς». «Κουράσατε»
σημαίνει «δεν μπορώ να σας εμπιστευτώ όσο τρώγεστε μεταξύ σας».

Γι' αυτό και τα νούμερα στις δημοσκοπήσεις, για τα οποία χαίρονται
κάποιοι - αλλά ας μην ανησυχούν.

Όπως προσπάθησαν για μονοψήφιο στις Ευρωεκλογές, την ίδια τύχη θα
έχουν και τώρα.

Επιστρέφω στο δια ταύτα:

Δεν θέλω να ταλαιπωρήσω έναν καταταλαιπωρημένο κόσμο. Θέλω να τον
σεβαστώ - γιατί κάποιος πρέπει επιτέλους να τον σεβαστεί.

Είναι ένας κόσμος που τον Φεβρουάριο, στο Συνέδριο, είχε ακόμη αντοχές. Τώρα δεν έχει.

Τώρα απλά εύχεται να τελειώνει αυτή η καθημερινή προσβολή προς την ψήφο του.

3ο σημείο.

Το πιο βασικό:

Όσο ελκυστικό κι αν είναι να σηκώσεις το γάντι, τόσο σώφρον είναι κάποιες φορές να μην το σηκώσεις.

Με τρώει το χέρι μου να το σηκώσω, το ομολογώ.

Αλλά δεν θα το κάνω.

Θα πάμε σε πλήρη τήρηση της νομιμότητας.

Καταθέστε πρόταση μομφής εναντίον μου, όπως προβλέπει το καταστατικό.

Και θέλω να το δω να το κάνετε.

Και θέλω να το δουν και οι πολίτες.

Και να το κάνετε όχι κρυφά, αλλά κοιτώντας τους συντρόφους σας στα μάτια.

-Να δει όλη η κοινωνία στην πράξη την καθημερινή μομφή υπό την οποία ζω και αντιπολιτεύομαι την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Τα καθημερινά εμπόδια, τις καθημερινές τρικλοποδιές, τις καθημερινές ίντριγκες με τις οποίες είμαι αντιμέτωπος 11 ολόκληρους μήνες χωρίς μια μέρα παύσης, χωρίς μία στιγμή ανάσας.

Επίσης:

-Θέλω να δει όλη η κοινωνία τον «συνασπισμό» εκείνων που ήθελαν την «ολοκληρωμένη διαγραφή» στελέχους, με το στέλεχος αυτό, προκειμένου να «διαγράψουν» μαζί, από κοινού, τον εκλεγμένο Πρόεδρο του κόμματός τους.

Κάντε μομφή λοιπόν.

Και θα πάει η απόφαση της ΚΕ, η οποία ΚΕ εκλέχτηκε με το εκλεκτορικό σώμα του 2019, να αντικρίσει τη βάση του 2024.

Ήρεμα κι απλά.

Η βάση θα κρίνει τη μομφή.

Η βάση θα κρίνει τη στάση όλων μας.

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,
Φίλες και Φίλοι,

Εκλέχτηκα με ποσοστό 56% για τριετή θητεία.

Κυρίως όμως εκλέχτηκα για να φέρω εις πέρας έναν μεγάλο στόχο:

Να τα αλλάξω όλα.

Και θα τα αλλάξω όλα.

Και «θα τα αλλάξω όλα» σημαίνει:

Θα διαλύσω κάθε φράξια, κάθε φρουρά, κάθε μαγαζί και παραμάγαζο.

Και στη θέση του θα χτίσουμε μαζί το υγιές, μεγάλο προοδευτικό κόμμα των μελών και των πολιτών, της βάσης και της κοινωνίας.

Τέλος οι βαρωνίες, η δύναμη στη βάση.

Τέλος ο συνασπισμός φραξιών.

Ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ.

Πιο πολυφωνικός από ποτέ, γιατί η βάση θα μιλάει και -κυρίως- η βάση θα ακούγεται.

Ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ.

Πιο ενωμένος από ποτέ γιατί σε αυτόν τα μέλη δεν θα έχουν πια

ΝΟΥΜΕΡΑ (6+6, 53, 87, 100). Τα μέλη θα έχουν ΟΝΟΜΑ, ΠΡΟΣΩΠΟ και ΛΟΓΟ.

Με κάθε κόστος λοιπόν.

Όσα στασίδια κι αν πιάσετε στα κανάλια.

Με όλο αυτό το βρόμικο σύστημα απέναντί μου.

Πληγωμένος.

Ακόμη και κομματάκια, θα φτάσω στον στόχο μου.

Στο καταστατικό συνέδριο.

Για να κάνω πράξη αυτό για το οποίο ψηφίστηκα.

Ένα σημερινό, λειτουργικό, ευρωπαϊκό κόμμα. Τη Σύγχρονη Αριστερά, στην οποία θα ακουμπήσει ο προοδευτικός κόσμος του τόπου μας.

-Για μία κυβερνητική αλλαγή που να στοχεύει στον εκδημοκρατισμό των θεσμών.

Για ένα πραγματικά αξιοκρατικό κράτος, δίπλα στους πολίτες.

-Για πραγματική ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, μακριά από τη σημερινή παρακμή της συγκάλυψης των σκανδάλων ΕΥΠ – Predator - Τεμπών.

- Για να επαναφέρουμε την λογοδοσία, την αξιοπιστία και την διαφάνεια.

- Για να προωθήσουμε όλες τις πολιτικές ισότητας για ένα πραγματικά συμπεριληπτικό κράτος.

- Για να στηρίξουμε όλους τους ανθρώπους που θέλουν να δουλέψουν και να προκόψουν στην Ελλάδα. Με φορολογική δικαιοσύνη, αύξηση μισθών, σεβασμό στα εργασιακά δικαιώματα.

-Για να απομακρυνθούμε από το μοντέλο της χώρας – real estate.

-Για να αντιμετωπίσουμε τη στεγαστική κρίση, με ρύθμιση της αγοράς και ευνοϊκούς όρους για στεγαστικά δάνεια.

-Για ένα σοβαρό σχέδιο ανάπτυξης, για να δημιουργήσουμε επιτέλους σε αυτή τη χώρα συνθήκες αποκέντρωσης και brain gain.

-Για επανίδρυση της Πολιτικής Προστασίας, υπό το καθεστώς Ανεξάρτητης Εθνικής Αρχής.

-Για την υπεράσπιση των εθνικών μας συμφερόντων. Όχι με μυστική διπλωματία με την Τουρκία. Όχι με μυστικές συμφωνίες με την Ουκρανία. Όχι στα επιθετικά παιχνίδια της Αμερικής και του NATO. Πρώτα η Ελλάδα,

με μία σθεναρή και ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική.

Στο όραμά μας αυτό για τη Σύγχρονη Αριστερά, δεν περισσεύει κανένας προοδευτικός πολίτης.

Γι' αυτό ανοίγουμε τον ΣΥΡΙΖΑ στην κοινωνία.

Την ώρα που το παλιό βγάζει τις τελευταίες του απεγνωσμένες κραυγές, πάμε μαζί για να γεννηθεί επιτέλους το καινούργιο, όπως αξίζει στη χώρα μας.